

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om en Telegrafbygning i København.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 166 ff. Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 945 ff.).

Intet Ændringsforslag var stillet.

Lovforslagets Indhold og Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Rottbøll): Det foreliggende Lovforslag havde vi allerede til Behandling i Slutningen af forrige Samling. Det blev den Gang henvist til et Udvalg, men dette fik ikke endt sit Arbejde. Det afgav en Beretning, i hvilken et Flertal indenfor Udvalget fraraadede Lovforslaget. Dette gaar som bekendt ud paa at købe en Ejendom ved Gammel Mønt for der at indrette en Telegraf- og Telefonstation og derved afhjælpe den Trang til større Lokaler, baade for Telegraf- og Telefonvæsenet, som er til Stede, og som hele Udvalget forøvrigt anerkender er til Stede. Til Fordel for Købet af denne Ejendom er der for det første sagt, at den har en meget central Beliggenhed, og man har fra Handelsstandens Side ønsket, at Telegrafstationen skulde have en saadan central Beliggenhed. Udvalgets Flertal kan dog ikke lægge alt for stor Vægt paa denne centrale Beliggenhed. For det første mene vi, at det naturligvis i en By af Københavns Udstrækning er noget tvivlsomt, hvor Centrum til enhver given Tid ligger. I en By, der udvikler sig saa stærkt som København, vil Centrum forrykke sig, saa det er ikke sikkert, at det, vi nu betragte som central Beliggenhed, i det lange Løb egentlig vil være det. Men for det andet er det dog ogsaa tvivlsomt, om denne centrale Beliggenhed har saa overordentlig stor Betydning, idet man jo omkring i Byen har Indleveringskontorer for Telegrammer, saaledes at Handelsstandens Medlemmer med Lethed kunne telegrafere derfra. Den Kommission, der var nedsat i 1897 om Indretning af en ny Postgaard i København, siger i sin Betænkning: „Ved Telegrafvæsenet stiller Forholdet sig saaledes, at kun Indleveringsstationerne nødvendigvis maa være i den indre By, medens den øvrige Del af Hovedstationen kan være hvor som helst.“ Men naturligvis, naar det kan gøres uden

alt for store Bekostninger og kan gøres lige saa godt, vil den centrale Beliggenhed have nogen Betydning; det er der ikke Tvivl om.

Det andet, som er fremført for denne Ejendoms Fortrinlighed, er Billigheden. Billigheden ved Købet af denne Ejendom skulde i væsentlig Grad fremkomme derved, at kun en Del af Bygningen bruges til Telegrafstation, medens en meget stor Part af den foreløbig lejes ud til andre Formaal, Butikker og lignende. Sælgeren af Ejendommen til Staten har lejet Resten af den for et vist Antal Aar til en bestemt, ganske vist ret høj Pris, saaledes at Staten i hvert Fald i de første Aar kommer til at sidde nogenlunde billigt. Men der er for det første det at mærke, at dette Lejemaal forholdsvis hurtigt kan høre op. Saa snart Telegraf- og Telefonvæsenet faar Brug for flere Lokaler, vil det opsigte Lejemaalet for en enkelt Etage ad Gangen, og saa falder Lejeindtægten efterhaanden ogsaa bort, hvorved det hele jo bliver dyrere. Desuden forekommer det os, der have set Bygningen og hele dens Tilblivelse, at der slet ikke er Tvivl om, at der ved en Bygning som denne vil blive overordentlig store Reparationer for Staten. Det er en Bygning, der karakteriseres derved, at Ministeriets sagkyndige har kaldt den en Bygning som de fleste andre. Det er saadan en almindelig Lejebygning. Man kan ogsaa se paa den, at det just ikke er 1ste Klasses Arbejde; der vil efter Flertallets Mening blive meget betydelige Reparationer paa den. — Og om i og for sig selve Købet er saa overordentlig billigt, kan der maaske tvistes om. Købesummen er, som bekendt, 1,450,000 Kr., og Bygningen blev i April f. A. assureret til 684,000 Kr., medens Grundens Værdi i Lovforslaget er angiven til 550,000 Kr., det bliver 1,234,000 Kr. Trækker man der fra, hvad Bygningen vil staa Staten i, bliver det en Fortjeneste for Sælgeren paa 216,000 Kr. Om den nu virkelig er saa stor, tør jeg ikke have nogen Mening om. Men om Prisen just skulde være saa billig, nære vi dog nogen Tvivl om. Det vilde ogsaa være ganske urimeligt, om en privat Mand skulde bygge en Bygning og sælge den til Staten og saa ikke skulde have nogen Fortjeneste af den, saa meget mere som den er bygget for og nu indehaves af et Aktieselskab, der har bygget den for at tjene Penge paa den. Ganske vist har Sælgeren udtalt i en Bladpolemik, han en Gang havde med en Arkitekt, at han egentlig havde staaet sig meget bedre